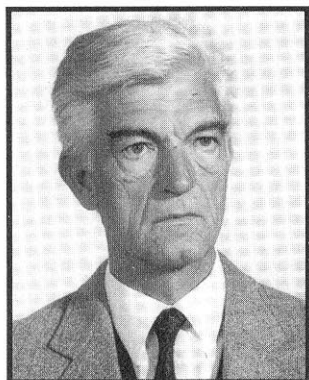

IN MEMORIAM

Mr.sc. Boris RALJEVIĆ

(1929-1994)

Boris Raljević was born on the 23.07.1929 and died on 08.02.1994. in Zagreb. He attended his primary and secondary schools here, until 1949, when he started the study of geology in the Faculty of Science and Mathematics graduating in 1954. From 1955 to 1959, he was employed in Istria and was in charge of the exploration of bauxite deposits. From 1959 until his retirement in 1993, he was employed by the Institute of Geology, Zagreb. His work domain was the karst of Croatia, mainly involved with the construction of hydro power plants. During short stays in Iran, Libya and Egypt, he was engaged in the same type of exploration. He undertook his post graduate study and Master of Science thesis, on the hydrogeology of Buško Blato, in Zagreb in 1981. He was the author or coauthor of 38 study reports, 135 short reports and 37 expert analyses for various hydro power plants or water supply sites. In addition to his professional work, he was also very active in the social activities of the Institute.

Iznenadno, grubo i nesmiljeno smrt nam je 8.veljače otela kolegu i prijatelja, gospodina, mr. Borisa Raljevića, dipl.ing.geologije. Neumoljiva smrt otela ga je odmah nakon što je stupio u zasluženu mirovinu, odradivši praktično cijeli svoj radni vijek u Institutu za geološka istraživanja.

Boris Raljević rođen je u Zagrebu 23.7.1929. godine od oca Benjamina i majke Josipe rođ. Maletić. Osnovnu školu i gimnaziju polazio je u Zagrebu. Maturirao je 1949. na II muškoj realnoj gimnaziji. Iste se godine upisao na geološki odjel Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu. Diplomirao je u ožujku 1954. godine. Tijekom studija bio je demonstrator kod prof.dr. M. Salopeka i za to je vrijeme sudjelovao na geološkim terenskim radovima u njegovoj ekipi. Godine 1955. zaposlio se u svojstvu asistenta u tadašnjem Zavodu za geološka istraživanja u Zagrebu. Radio je na problemima istraživanja boksita u Istri. Od 1.12.1955. godine prelazi u poduzeće "Rudnici boksita - Umag" gdje radi u svojstvu tehničkog direktora. Poslije fuzije "Rudnika boksita - Umag" i "Istarskih boksita - Rovinj" u novostvorenom poduzeću radi kao upravnik pogona Umag.

Godine 1959. vraća se u Zagreb i ponovno zapošljava u Institutu za geološka istraživanja, u odjelu za hidrogeologiju i inženjersku geologiju gdje radi sve do umirovljenja. Tijekom većeg dijela rada u Institutu vodio je ekipe i sudjelovao u radu na geološkim istraživanjima vezanim za hidroenergetske objekte (HE Orlovac, HE Đale, HE Obrovac i HE Salakovac). Obavio je i niz drugih hidrogeoloških i inženjerskogeoloških istraživanja u području hrvatskoga krša.

Kraće vrijeme radio je u inozemstvu. U Iranu je radio na izradi inženjerskogeoloških i hidrogeoloških podloga za potrebe projektiranja hidroenergetskih objekata, u Libiji je sudjelovao u istraživanjima za potrebe projektiranja objekata za luku, a u Egiptu je vodio geološki istraživački dio projekta sanacije jednog velikog pokosa uz asuansku branu.

Uložen trud Borisa Raljevića rezultirao je izradom 38 elaborata studijskog značaja, 135 izvješća vezanih uz istraživačke radove, pretežito na velikim hidroenergetskim objektima i izradom 37 ekspertiza za pojedine hidroenergetske i vodoopskrbne objekte. Godine 1981. magistrirao je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu, zaokruživši dotadašnji rad oko izgradnje

HE Orlovac pod naslovom "Morfogeneza i hidrogeologija Buškog Blata".

Iz bogatog iskustva i prikupljenih podataka objavio je kao autor ili koautor dvadesetak radova u znanstvenim časopisima ili zbornicima stručnih skupova održanih u tuzemstvu i inozemstvu.

Iz ovih šturo nabrojanih rezultata rada, iako su za jedan radni vijek izuzetno bogati, ne mogu se dovoljno sagledati nebrojeni istraživački dani provedeni uglavnom u našem kršu, pretežito u Dalmaciji, u slijevu rijeke Cetine, ali i Lici, Istri i na otocima, posebice na Cresu, Krku i Dugom otoku, odakle je i podrijetlom. Navedenim područjima posvetio je velik dio svog života, i ostavio o njima neizbrisiv trag u svojim stručnim i znanstvenim radovima, koji će služiti današnjem i idućim pokoljenjima geologa kao nezaobilazni temelj za nastavak daljnjih hidrogeoloških istraživanja. Njegov boravak na terenu i druženje s prirodom i ljudima istaknuo je njegovu ljubav i poštovanje prema tim krajevima i tamošnjim običajima, što se odrazilo kako u poslovnom tako i u njegovom privatnom životu.

Uz svoje stručne i poslovne obveze nije prezao preuzeti niz društvenih obveza. Bio je član ili predsjednik Savjeta Zavoda i Instituta u nekoliko mandata, predsjednik ili član niza povjerenstava i sličnih društvenih tijela. U tom je radu bio iznadprosječno miran i staložen. S puno razumijevanja bio je spreman pomoći riješiti svaki slučaj, osobito kada je trebalo razumjeti ljudske odnose i probleme svojih kolega i suradnika. Svoje bogato životno iskustvo znao je u tom smislu usmjeriti dajući i podupirajući optimalna, posebice ljudska rješenja.

Mr Boris Račević pokopan je u petak, 11. veljače 1994. na Mirogoju. Na sprovodu se u ime kolega iz Instituta za geološka istraživanja od njega oprostio predstojnik Zavoda u kojem je radio, dr. Božidar Biondić. Tom je prigodom istaknut niz ljudskih vrлина koje je posjedovao pokojni Boris, kako u krugu obitelji tako i u odnosu prema svojim prijateljima, kolegama i suradnicima. Neobično velik broj prisutnih na sprovodu i oproštaju od Borisa jamstvo je da ćemo ga kao takvog sačuvati u našem sjećanju i u našim srcima.

Neka je hvala i slava našem prijatelju i kolegi, gospodinu mr. Borisu Račeviću.

Franjo FRITZ